

Zápis z 6. jednání Pracovní skupiny Energetika a životní prostředí

Název	6. jednání pracovní skupiny Energetika a životní prostředí (EVŽ)
Datum	26. 11. 2025, 10:00 –12:15
Místo	Zborovská 11, Praha 5 – Smíchov, místnost č. 3072
Účastníci	viz prezenční listina
Přílohy zápisu	1) Příloha č. 1_Pozvánka + program 2) Příloha č. 2_Prezenční listina 3) Příloha č. 3_Mgr. David Matuška: Energetické poradenství pro obce/města 4) Příloha č. 4_Ing. Robert Pecha: Vyhodnocení úspor Nemocnice Mladá Boleslav 5) Příloha č. 5_Ing. Dušan Ferbas: Alokační klíč 6) Příloha č. 6_Tomáš Oberreiter a Ing. Petr Dusil: Chytré využití FVE – malé FVE do 50 kWh

1. Úvod 6. jednání PS Energetika a životní prostředí

Předseda PS, pan Milan Kazda přivítal všechny přítomné na 6. jednání pracovní skupiny EVŽ a seznámil je s úpravou programu jednání, ke kterému došlo kvůli fyzické absenci dvou přednášejících, kteří své příspěvky přednesli online formou. Změny oproti programu odeslaného členům a hostům PS 4. 11. 2025:

První vystoupí online Mgr. David Matuška – prezentace Spolupráce krajských energetických agentur; poté promluví p. radní Robert Pecha o úsporách na majetku kraje díky EPC projektům. Jako třetí vystoupí online se svým bodem o alokačních klíčích Ing. Dušan Ferbas. Jako poslední v rámci jednání vystoupí pánové Tomáš Oberreiter a Petr Dusil, kteří popřednáší o řídicích systémech malých fotovoltaik a komunitní energetice.

Předseda Milan Kazda se přítomných optal, zda mají zájem program doplnit či upravit, přičemž nebylo námitek. **Pracovní skupina se sešla v usnášeníschopném počtu členů** (10 členů, 7 hostů a 3 členové sekretariátu RSK SK, podrobněji Příloha č. 2).

2. Mgr. David Matuška: Spolupráce krajských energetických agentur

Projekt energetického poradenství připravuje Krajský úřad Středočeského kraje a jeho spuštění je naplánováno na 1. 1. 2026. V prezentaci, která je součástí tohoto zápisu představil harmonogram příprav tohoto projektu. Projekt bude ze začátku hrazen z Národního plánu obnovy. Aktivita krajské energetické agentury jsou především: energetický management, dotační poradenství, sdílení dobré praxe a metodická podpora a edukace.

Jedním z příkladů dobré praxe z jiných krajů je například optimalizace smluv u všech dodavatelů energií, ať už elektrické energie, plynu nebo v případě vltavotýnska i tepla.

Hlavní prioritou je vytvoření týmu a hledání lidských zdrojů. Vedle toho bude chtít zapojit do týmu i energetické specialisty – to znamená podle zákona 406/2000 Sb., aspoň jednoho nebo dva lidi, kteří mají tzv. "razítka" a můžou dělat průkazy energetické náročnosti budov a další dokumenty.

Zásady a financování:

- Maximalizovat úspory na energiích.
- Zvyšovat udržitelnost.
- Integrovat různé zdroje.
- A určitě řešit nákladovou efektivitu (cost-effectiveness).

Prioritou je i vize a stanovení jasného toku financování tohoto modelu. Nejen z rozpočtu kraje či obcí nebo ze Státního fondu životního prostředí, ale i z různých EU projektů nebo vlastních zdrojů.

Co se týká spolupráce s distributory, tam je to samozřejmě složitější. V rámci energetického managementu bychom chtěli naučit obce, jak sbírat data o svých energiích, protože to je ta nejcennější cesta, jak se k datům dostat v reálném čase a jak s nimi pracovat. Data od distributorů jsou často s velkým zpožděním a nejsou tak detailní, jak bychom pro tuto optimalizaci potřebovali.

Příloha č. 3_Mgr. David Matuška: **Energetické poradenství pro obce/města** je přílohou zápisu.

3. Ing. Robert Pecha: hodnocení úspor na majetku kraje díky EPC projektům

I když vyhodnocování EPC projektů nespadá pod gesci majetku, ale má ji na starosti náměstek pro oblast regionálního rozvoje, reagoval pan radní Robert Pecha velmi zasvěceně, i když spíše v obecné rovině. Zejména promluvil o úsporách nemocnice v Mladé Boleslavi, kde je členem dozorčí rady.

Obecné informace jsou především toho rázu, že většina projektů se dokončila v nedávné době, takže vyhodnocení konkrétních skutečností nepůjde tak rychle. Obecné hodnocení vychází ovšem velice dobře. Pana radního samotného překvapilo, jak zajímavé využití EPC projektů je a dává smysl touto formou energetické úspory řešit. Zároveň ovšem podotýká, že samo o sobě to není samospásné. Kladné hodnocení se prokazuje u těch řešení, která se pojala vcelku. Bohužel v minulých dobách se do

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

spousty objektů nainvestovali další peníze jen proto, že opravy probíhaly postupně – přirovnává to k vybudování solární elektrárny na střeše, kterou je potřeba po dvou letech demontovat kvůli opravě střechy.

Dále nás seznamuje s prezentací vyhodnocení EPC projektu nemocnice Mladá Boleslav za rok 2024. Ve skutečných cenách jsme nemocnici ušetřili 15,5 milionů korun za rok. Zastává názor, že smysl to určitě dává a zpětně se u všech projektů potvrzuje, že i doba za kterou očekáváme, že se nám investice vrátí, (když jsme do něčeho nainvestovali 80 milionů korun, tak to vypadalo, že návratnost máme 40 let) se nám v reálných cenách úspor investice vrátí zpátky už za 20 i 15 let. Mladoboleslavská nemocnice prodělala několik stavebních opatření, zateplení obvodových konstrukcí, výměna obvodových výplní, oken, dveří a samozřejmě i technologická opatření, např. rekonstrukce předávacích stanic, centrálního zdroje chladu a vzduchotechniky. Dále i instalaci fotovoltaických panelů. Dosažená úspora za rok 2024 je 10 095 000 Kč. Polovina úspory jde k realizátorovi akce a polovina ve prospěch organizace – takto nastavený systém motivuje firmy, aby projekt udělaly co nejlépe a úspory byly co nejvyšší.

Pan Karel Bendl doplňuje, že Středočeský kraj má ve svém majetku na 1400 budov, jsou to budovy středních škol, učilišť, ústavů sociální péče či nemocnic a dost z nich je v neutěšeném stavebním stavu. V nich se bude kraj snažit snížit energetickou náročnost. Je důležité, aby tyto objekty splňovaly i důležitá stavební kritéria. S vytipováním objektů, na kterých se budou tato kritéria naplňovat pomůže projekt pasportizace majetku, na kterém spolupracuje Regionální rozvoj a odbor majetku.

O slovo se přihlásila paní Martina Krčová s dotazem, jaký má pan radní názor na to, jak kraj fungoval v oblasti energetických úspor dříve (v roce 2018 se zapojil do projektu ELENA, názor na získávání dat o energetické náročnosti krajského majetku apod.) Pan radní tvrdí, že všechny pohledy na tuto věc jsou poplatné své době. Původní projekt byl připravován ještě před energetickou krizí, pohled na energetiky byl taky jiný. Je dobře, že si kraj tuto problematiku „osahal“, vše dotáhl do stavu, který máme dnes. Důležité je znát aktuální data, proto připravujeme pasportizaci objektů a zakládáme energetickou agenturu.

Další se o slovo přihlásil pan Dan Jiránek s dotazem, jak se kraj chystá na povinnost z EU na zvýšení energetické efektivity veřejných budov do roku 2030. Pan radní Pecha odpovídá, že musíme brát ohled na stáří budov a jejich technické možnosti. U nových budov se automaticky počítá se standardem pasivní budovy, stejně tak se s ním počítá i u naplánovaných rekonstrukcí. Výklad se samozřejmě stále mění a osciluje mezi tím, zda být úplně v pasivu nebo že být mírně v plusu nevádí. Pan radní nemyslí, že by nás tato povinnost neměla uvést do nějakých problémů.

Dan Jiránek si myslí, že současně s tím bude vyvíjen i tlak „na odcházení od plynu“. Pan radní by v této otázce nepředbíhal. Tento problém řešil jak s energetiky, tak přímo s členem dozorčí rady ČEZU

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

a záleží na dlouhodobém vývoji. Řešil by spíše úroveň spotřeby plynu. Energetika našich budov by se dala řešit též komunitně ve spolupráci s obcí, kde se budovy nacházejí.

Příloha č. 4_Ing. Robert Pecha: **Vyhodnocení úspor Nemocnice Mladá Boleslav** je součástí zápisu.

4. Ing. Dušan Ferbas: Alokační klíč

Pan Dušan Ferbas je ze společnosti Solar Monitor, která se věnuje od roku 2009 fotovoltaickému monitoringu fotovoltaických elektráren a poslední asi tři čtyři roky dělá i dispečerské řízení pro větší elektrárny na úrovni třeba ČKD Blansko, cementárny Maloměřice, třeba i pro pět objektů dohromady spojeno s diesel generátory a komplexnějšími úlohami pro řízení.

K alokačním klíčům si vybral takový příklad, kdy elektrárna vyrobí 120 kW (v tabulce, která je v příloze, nahoře vlevo), 20 kW se spotřebuje v objektu, aby nám vyšlo nějakých 100 kW, které se sdílí v rámci komunity.

Pro komunitní sdílení je potřeba nastavit alokační klíče, které se však mohou měnit jednou za čas, ale nikoli dynamicky a okamžitě. V tomto příkladu máme osm rodinných domků, školu a bazén, který má velkou spotřebu. Ty alokační klíče jsou v poměru 30:30:40 a v aktuální chvíli spotřebují rodinné domky například 15 kW, škola 25 a bazén 60 kW. Ve skutečnosti tak do distribuční sítě nic neodchází, všechno se spotřebuje v tom daném městě. Nicméně podle podmínek pro komunitní sdílení, které vymysleli distributoři, se používají elektroměry s průběhovým měřením (to znamená, že každou čtvrt hodinu mají přesnou informaci kolik energie kam přiteklo nebo oteklo), a přitom používají nesmyslný iterační algoritmus, který se dá uplatňovat pouze pětkrát – postupně je tam 15:25:40. To znamená, že 60 kW, co bazén odebírá, si nemůžou uplatnit, ale uplatní tam jenom 40. Tím pádem zbude 20, které se potom dají uplatnit pouze za ten bazén. A takhle postupně v těch pěti iteracích nám nakonec vyjde, že zbývá 2,5 kW.

Čili účetně zbude 2,5 kW, ale fyzikálně do distribuční sítě neodtéká nic. A v případě, že jsou záporné spotové ceny, je nám naúčtováno, že jsem poslal něco do distribuční sítě, i když jsem tam nic neposlal a tím pádem zaplatím za něco, co distribuce nedostala. Tím se distribuce dostává k tomu, že vlastně za nic dostává peníze čili jde o podvod. S dotazem na Energetický regulační úřad nám bylo řečeno, že distributoři k tomu nemají technické podmínky, aby to dělali jiným způsobem.

Při pokusu s odhadem průměrné sluneční doby nám vyšlo, že takto se ČEZu zaplatilo za 35 týdnů zhruba 3 miliony korun. Myslíme si, že to v podmínkách, které si distributoři nastavili, nemá být (i když tvrdí, že to jinak dělat nelze), protože se jedná o jeden z kroků, který negativně ovlivňuje poptávku po obnovitelných zdrojích.

Princip alokačních poměrů, jejich pětinasobné iterace, je v tom, že se podvodně musí ČEZu zaplatit peníze.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

Dan Jiránek by tento fakt, že se to děje neoznačoval za podvod/trestný čin, protože tato skutečnost je zmíněna ve smlouvě s distributorem, kde jsou tyto skutečnosti uvedeny. Otázka je spíše v tom, zda je to spravedlivé a zda mají stejné postavení všechny firmy na trhu.

Paní Krčová k tomu přidává komentář, že by se vše mělo změnit od ledna 2027. Problém je v elektroenergetickém datovém centru. Tak je to stanoveno v zákoně a více s tím dělat nejde. Elektroenergetické datové centrum udělalo pro komunitní energetiku ze svého pohledu maximum. Nastavilo komunitní energetiku tak, aby byla schopna vstřebat 300 000 sdílejících (v současné době jich je 20 nebo 30 000) a více peněz do toho dávat nechce. Podle zákona má změna nastat právě v lednu 2027 a do té doby se zřejmě problém nezmění.

Dan Jiránek dodává, že výsledky jsou nejhorší, když je aktivních zákazníků málo a iterace nevycházejí příznivě. Když bude aktivních zákazníků alespoň 500, iterace to smažou, protože tam každou chvíli někdo odebírá, někdo víc, někdo míň a podobně.

Ing. Ferbas poukazuje na to, zda by se tedy zákon neměl změnit, aby rozhodování nebylo na straně jednotlivých distributorů.

Předseda PS Milan Kazda nabízí možnou spolupráci za pracovní skupinu Energetika při Sdružení místních samospráv, která může připomínkovat zákony a možná by se s tímto problémem dalo něco dělat.

Příloha č. 5_Ing. Dušan Ferbas: **Alokační klíč** je přílohou zápisu

5. Tomáš Oberreiter: řídicí systém malých fotovoltaik

Pan Tomáš Oberreiter představil svoji společnost Futurecharger a aplikaci Cubee, která umí chytře řídit malé fotovoltaické elektrárny a dokáže urychlit jejich návratnost.

Abychom mohli fotovoltaiku řídit efektivně, je zapotřebí vložit do ní nějaký hardware nebo software – v dnešní době nejlépe s určitou umělou inteligencí. To právě zvládá zařízení a aplikace Cubee. Je to zařízení, které se neinstaluje do rozvaděče, to znamená, že nevyžaduje odbornou instalaci elektrikářem a instaluje se k přívodu střídače u fotovoltaické elektrárny.

V médiích se hodně mluví o tom, že Čína nás může „vypnout“. Při pořízení tohoto zařízení, které se přímo napojí do střídače, vlastně vypnete komunikaci s čínskými servery. Jestli má někdo doma fotovoltaiku, tak ví, že data se v aplikaci pohybují s pěti až deseti minutovým zpožděním, a navíc o tom má Čína přehled. Aplikace Cubee umožní monitorovat spotřebu, ochraňovat proti výpadkům, dodá okamžité reporty či kompletní reporty za den, týden, měsíc, rok. Vidíme v ní též aktuální spotřebu, co jste vyrobili, co jste spotřebovali, co jste uložili do baterky, co jste z baterky vyčerpali a kolik jste toho vlastně nakoupili – a hlavně i za kolik. A za kolik včetně distribučních poplatků, podle sazby, kterou na tom daném místě v obci nebo v té lokalitě máte, protože při konfiguraci této

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

„krabičky“ se do ní zadávají i parametry fotovoltaické elektrárny, kolik má kW, kde je, pod jakým úhlem, kam směřuje a samozřejmě se tam zadává velikost baterky. Jestli jste v území ČEZ, E.ON nebo PRE a pak jaký máte tarif se všemi jeho poplatky. Nemusejí se zadávat ručně a jediné, co se tam musí zadat je, zda jste na fixní ceně.

Když prodáváte přebytečnou energii, ty přetoky vlastně platíte. Většinou se cena pohybuje kolem 300 do 500 korun za megawattu, a to vše se v reportech v té mobilní aplikaci objeví.

Bateriové úložiště by mělo být zhruba dvakrát až dva a půl krát větší než výkon fotovoltaické elektrárny, aby to bylo efektivní. Většina rodinných domů má 10 kW na střeše a 10 kW baterku. Tato krabička je schopná ovládat elektrárnu do 90 kW. To znamená, že nepotřebujeme dispečerské řízení RTU, protože Cubee má vlastní malé dispečerské zařízení s umělou inteligencí.

Do hospodaření s fotovoltaikou vstupují některé faktory, které Cubee dokáže brát v potaz. Bere v potaz zítřejší ceny na spotu na burze, které víme už odpoledne, a pracuje s těmi čtvrt hodinovými částkami na příští týden. Též má naučenou aktuální spotřebu a obvyklou denní spotřebu, či zákaznické zvyky jak domácnosti, tak obce nebo objektu.

Bavili jsme se tady o školách. Škola je problém o prázdninách – je to nejhorší investice, ale když tam dáme fotovoltaickou elektrárnu, tak dokážeme ten výkon řídit, omezovat anebo ho v tom reálném čase sdílet. A pokud má baterku, tak ji vlastně posuneme v čase, uložíme energii, kterou vyrobíme na té škole do baterie a pak v průběhu nočních hodin tu spotřebu přesuneme někam jinam, například v rámci obce nebo v rámci sdílení.

6. Petr Dusil: Komunitní energetika – soběstačnost sdílením v praxi

Petr Dusil z firmy Energie soběstačně se zabývá tím, jak nastavit vlastní ekosystém, tak abychom energii maximálně vyrobili a současně vše spotřebovali v rámci své vlastní potřeby.

Společně s ČVUT spolupracuje na energetických auditech a chytrých řešení pro nové či větší elektrárny od 200 kilowatt a výše. Jeho prezentace je o tom, jak v praxi sdílet energii.

V předchozích příspěvcích se mluvilo o tom, že když máme nějaký výrobní podnik, kde je velká spotřeba nebo třeba jen obecní bazén, kde máme potřebu udržovat neustálou spotřebu, je výhodné, když je tam elektrárna, která má menší výkon, než je spotřeba. Tam prostě elektrárna padne do té lokální spotřeby, a to je super investice.

Jiná situace nastane v případě, kdy máme elektrárnu třeba na škole. V tu chvíli ale tam je silný výkyv, když se v červenci a v srpnu neučí (takže je tam minimální spotřeba).

Racionálně je následným stupněm, i když to má své vady, sdílení. Sdílení je další metoda, kromě té lokální spotřeby, jak uplatnit přebytky. I když to není úplně jednoduché – musíte mít o energetice větší znalosti, například abyste mohli nastavit sdílení. Dále začnete pracovat s EANy – s odběrovým EANem, výrobním EANem, musíte se zaregistrovat u EDC, musíte podepsat smlouvy. Je toho docela

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

dost, co musíte zvládnout. Není to jednoduchá záležitost i z toho důvodu, že nastavení nemůžete měnit každý druhý den. Musíte počkat třeba měsíc, než je můžete změnit. Takže se vám najednou stane, že v té solární sezóně třeba minete tu špičku.

A teď je otázka: zaprvé vyplatí se mi to? Dává vůbec nějaký smysl to nastavit? Jak to zaregistruji, a jak to rozúčtuji?

Když se podíváte do EDC, můžete si zjistit svoji ekonomickou rozvahu. To znamená, jaká odběrná místa do toho zapojíte, jaký máte výkon, jaké ceny určíte (je potřeba se podívat, za kolik odebíráte, abyste řekli: dobrá, já bych mu to mohl dát o dvacet procent levněji). Vše musíte propočítat, zda cena dává smysl. Potom je nutné si udělat analýzu, jestli vůbec elektřiny vyrábíte dost. A další věc, jestli vůbec ta energie je k dispozici, když se zrovna vyrábí, protože sdílení funguje v reálném čase, v reálné čtvrt hodině.

Jak získávat ta data? Existují dva druhy měření: B-čko a C-čko. Kde B-čkové měření mají velké organizace (na školách, či u větších úřadů). Tam probíhá průběhové měření po patnácti minutách. U menších spotřebišť se praktikuje C-čkové měření, kde je klasický elektroměr. U něj nezjistíte, jaký je průběh spotřeby toho místa. Proto se tam používá speciální jednoduché zařízení, které se magneticky přichytí k elektroměru, a to z toho odečte každých 15 minut, co se naměřilo. Vy pak vidíte ten průběh i u těchto míst, která ještě nejsou osazena B-čkovým elektroměrem. Takové mapování funguje po mobilní síti. A samozřejmě u těch B-čkových měření si to vyexportujete v Excelu od ČEZ Distribuce.

Dále musíte počítat s finanční investicí, protože ČEZ Distribuce to nedělá na každý rozvaděč. Mají to sice ze zákona dělat zadarmo, jakmile se v EDCčku zaregistrujete (odběrové EAN místo, kam chcete sdílet). Jenže u většiny klasických elektroměrů (které mají průhlednou krycí desku) to neudělají. Tam si ten rozvaděč musíte nechat nově upravit. Úprava rozvaděče vás bude stát 10–15 tisíc a musíte mít na to často elektrikáře.

Samozřejmě parádní je, když chcete sdílet elektřinu z větší budovy, třeba školy, kde už je velký odběr a kde už to B-čkové měření je. Tam je to okamžitě schválené a sdílení funguje od dalšího měsíce.

V dalším bodě se zaměříme na vyúčtování. V prezentaci můžete vidět, jak vypadá faktura odběrného místa. Ten obchodník – v tomhle případě ČEZ Prodej, ale dělají to i ostatní – jenom odečte sdílené kilowatty, které tam přišly od někoho jiného.

Když ale máte například dvě elektrárny, které sdílely to samé množství. Jak to rozúčtujete? Když jste exceloví mágové, můžete vzít export z EDC, ve kterém všechna data jsou. Ale, jak je vidět v prezentaci, není v tabulce implementováno žádné pojmenování těch odběrných míst. To znamená, že musíte vzít EANy odběrových míst, musíte si to posčítat a odečíst a vyjde vám, kolik kilowatt která elektrárna komu dala. Je to dost náročná disciplína.

Problém rozúčtování odběrateli řeší elegantně cloudový portál, který umí sbírat data z EDC. Kromě grafů, které ukazují výrobu a to, co se podařilo nasdílet v jednotlivých dnech nebo měsících vidíte také, zda je sdílení efektivní nebo ne. Kromě těchto přehledů zvládá i vyúčtování, včetně vytvoření faktur.

Dobré je také vědět, že na sdílení mezi vzdálenějšími lokalitami se vztahuje distribuční poplatek. Naopak je tomu v bytových domech, kde se distribuční poplatek neplatí. To je potom pro nájemce velmi atraktivní, protože dostávají elektřinu třeba za korunu padesát, dvě koruny se vším všudy. Není tam žádná ČEZ distribuce.

U bytových domů je problémem sezónní čerpání energie (nebo řekněme denní chod), protože nájemci jsou většinou přes den mimo. Toto pomáhají řešit řídicí systémy, kdy řídíme ten měnič přesně podle toho, jaké množství elektřiny byty odebírají, včetně ohledu na spotový trh. A večer dokážou byty vybavit z baterie. Takže ideální je kombinace všech komponent – jak to zřídit, jak to spočítat vůbec, jestli to má smysl. Protože mnohdy se elektrárny a baterky kupují na pocit, že je to momentálně prostě sexy a zajímavé, tak se to koupí. Ale chybí tam koncepce, podívat se na to od začátku do konce. Takže určitě doporučujeme a děláme to běžně, že nejprve začínáme tím počítáním. Teprve potom vlastně říkáme: „Aha, tak tohle bude správný rozměr elektrárny, správný rozměr baterie. Tohle vysdílejte, tento objem nesdílejte, protože ten tady spotřebujete. Nebo zda bude potřeba řízení, protože se rozcházíte – spotřebováváte večer, vyrábíte přes den.“

Příloha č. 6_Tomáš Oberreiter a Ing. Petr Dusil: **Chytré řízení FVE a Soběstačnost sdílením v praxi** je součástí zápisu.

7. Marie Hodačová – postup MŽP při seznámení s vymezením akceleračních zón

Poslední bod dnešního jednání se měl týkat aktualit a publikační činnosti Odboru Životního prostředí. Jelikož se ale paní radní Jindřiška Romba a kolegyně Kateřina Křivancová musely omluvit z důvodu konání jiné pracovní skupiny, požádali jsme kolegyni Marii Hodačovou z Odboru ŽP, aby nás seznámila s probíhajícím vymezením akceleračních zón v území Středočeského kraje.

Středočeský kraj se ocitl v komplikované situaci ohledně vymezení tzv. akceleračních zón pro větrné elektrárny, které pro Ministerstvo životního prostředí (MŽP) připravovala externí firma. Zástupci kraje si stěžují na netransparentní postup a nedostatek dat, kdy jim byly návrhy zón během prezentace ukázány pouze na krátkou chvíli, ale nebyl jim umožněn přístup k mapovým podkladům pro podrobnější analýzu. Ačkoliv kraj na žádost ministerstva podepsal protokol o mlčenlivosti, aby mohl s daty pracovat, ministerstvo mu je do konce konzultačního období neposkytlo. Celé připomínkové řízení tak fakticky proběhlo bez reálné možnosti kraje se k odbornému vymezení zón kvalifikovaně vyjádřit.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

Z diskuse dále vyplývá, že Středočeský kraj na rozdíl od některých jiných krajů neaktivoval vlastní proces přípravy zón s předstihem, což bylo dříve zdůvodňováno snahou vyčkat na celostátní metodiku státu. Ukázalo se však, že kraje, které si zóny navrhly samy, měly mnohem silnější vyjednávací pozici a stát jejich návrhy z velké části převzal. Aktuálně jsou zóny vymezeny tak, že je již nelze zrušit nebo přesunout, pouze případně zmenšit, což vyvolává obavy z nekoordinované výstavby „cikcak“ po celém kraji a možných střetů se zájmy ochrany přírody, krajinného rázu či tahových cest ptáků.

Situaci dále komplikuje tlak investorů, například společnosti ČEZ, jejíž zástupci již v terénu vyjednávají s obcemi o konkrétních projektech větrníků o výšce až 250 metrů. Tyto schůzky probíhaly ještě před oficiálním zveřejněním finálních map, přičemž investorům status akcelerační zóny výrazně usnadňuje a urychluje povolovací procesy. Krajsí úředníci i zástupci ochrany přírody vyjadřují frustraci nad tím, že ministerstvo na ně vyvíjelo tlak, aby návrhy příliš nerozporovali a nebrzdili jejich schválení vládou, přestože podrobnost podkladů byla pro seriózní posouzení naprosto nedostatečná.

Paní vedoucí Švingrová však uklidňuje, že smysl akceleračních zón je opravdu jen v urychlení schvalovacích procesů. Neznamenají, že v nich budou větrné elektrárny povinně stát. Stejně se investoři nevyhnou například posuzování vlivů na životní prostředí a pokud obce o větrnou elektrárnu stát nebudou, můžou jí zamezit díky územním plánům.

Další důležité stanovisko je z hlediska krajinného rázu. Posuzování krajinného rázu bylo kompetenčně na ORP, ale při posuzování z hlediska větrných elektráren připadá toto stanovisko na kraj. Bohužel posudky na krajinný ráz jsou často zpracovávány účelově ve prospěch investorů a kraje nemají dostatek finančních prostředků, času ani odborných podkladů pro vytvoření protinávrhů, které by chránily harmonický vzhled krajiny. Paní radní Romba měla v plánu najít peníze a nechat si vytvořit odbornou studii týkající se krajinného rázu z pohledu ochrany přírody a tím získat oponentní materiál – a to nejen k návrhu akceleračních zón. Bohužel narážíme na nedostatek financí.

V diskusi k tomuto tématu se zmínili kolegové Hlavatý a Bulušek, zda by Středočeský kraj nemohl podpořit podobný proces vymezení akceleračních zón pro malé vodní elektrárny. V dřívějších dobách bylo na malých vodních tocích elektráren dost, ale povodí jejich obnovu blokují. V současném trendu obnovitelných zdrojů energie by se malé vodní toky daly na výrobu elektrické energie skvěle využít.

Pan starosta Bulušek již roky bojuje o to, aby malé vodní elektrárny nebyly v případě povolování posuzovány jako elektrárna, ale pouze jako vodní zdroj. Při využívání energetického potenciálu není potřeba vodu nijak zadržovat, ani vzdouvat – není tedy důvod proč by to nemělo být povoleno v rámci úpravy manipulačního řádu v podobě využití energetického zdroje čili potenciálu vody. Nemusí se ani ovlivňovat odtokové poměry, a tak není důvod posuzovat projekt jako vodní elektrárnu, která nějakým

způsobem řeší přehrazení, zdržování, rybí přechody a tak dále. Když se to panu starostovi podaří, bude obec Pátek první v republice, která dokáže spustit malý vodní zdroj na nějakém vodním toku.

Pan předseda poděkoval všem přítomným za účast. Následně bylo 6. jednání pracovní skupiny ukončeno. Termín příštího zasedání PS Energetika a životní prostředí zatím nebyl stanoven. Avízo bude členům a hostům zasláno s předstihem.

Zapsal: Michal Kosprd, garant PS Energetika a životní prostředí, sekretariát Regionální stálé konference Středočeského kraje

Zápis schválil:

Milan Kazda
předseda pracovní skupiny

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR